

РЕШЕНИЕ

№ 7770

гр. София, 13.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Мариета Райкова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8360** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мариета Райкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по касационна жалба на Д. Ф. С. чрез адв. С. П. – АК П., срещу решение № 2251 от 14.05.2023г. по НАХД № 1683/2023г. на Софийски районен съд, НО, 93-ти състав, с което е потвърден Електронен фиш, Серия К № 6473114 издаден от СДВР, с който на жалбоподателя, на основание чл. 189, ал.4 във вр. с чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 3 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

С касационната жалба се иска от съда да отмени решението на въззивния съд като неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалноправните разпоредби и при съществени нарушения на процесуалните правила. Твърди се, че дадената правна квалификация на нарушението от страна на АНО е непълна и некоректна до степен, че липсва такава. Изтъква се, че СРС за пръв път в решението е посочил приложимия закон, поради което е накърнено правото на защита на жалбоподателя, тъй като изначално при издаването и връчването на ЕФ не е било ясно въз основа на коя разпоредба е санкциониран. Иска се отмяна на въззивното решение, както и на издадения ЕФ.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се явява и не се представлява. В становище от 08.11.2023г. чрез процесуалният си представител излага сходни доводи

по същество на спора, не възразява по даване ход на делото. Претендира разноски за две съдебни инстанции.

Ответникът – СДВР, чрез юрк. П., оспорва жалбата. Представя подробни писмени бележки, в които излага аргументите си относно законосъобразността на издадения електронен фиш и наложеното с него административно наказание. Моли съда да потвърди решението. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София - град, VII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови доказателства.

С обжалваното решение № 2251 от 14.05.2023г. по НАХД № 1683/2023г. на Софийски районен съд, НО, 93-ти състав, въззивният съд е потвърдил Електронен фиш, Серия К № 6473114, издаден от СДВР, с който на Д. Ф. С., на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал.4, вр. ал.1, т.3 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Решението на районния съд е законосъобразно. В съдебното производство не са допуснати процесуални нарушения, които да обосноват отмяна на обжалваното решение. Материалният закон е приложен правилно.

В решението си СРС е възприел следната фактическа обстановка:

Към 18.10.2022 г. лек автомобил „Т. Корола В.“ с рег. [рег.номер на МПС] е собственост на Д. Ф. С.. На същата дата в 17: 31 ч. в [населено място], на [улица]до № 459 с посока на движение от [улица]към “Околовръстен път“ с АТСС - „С ORDON M2“ сериен номер на устройството № MD1196 е засечена скорост на движение на лекия автомобил „Т. Корола В.“ с рег. [рег.номер на МПС] от 74км/ч. (при отчетен толеранс от 3%), при максимално разрешена скорост на движение от 50 км. /ч. Нарушението е установено с техническо средство –видеорадарна система за наблюдения и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации. АТСС е вписана в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване, като е одобрена и вписана в списъка на 06.07.2018 г. със срок на валидност на одобрението до 13.06.2027 г.

Поради констатираното нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП е издаден Електронен фиш Серия К, № 6473114 на Д. Ф. С.,собственик на автомобила, която в срока по чл.189, ал.5 от ЗДвП не е предоставила декларация с данни за друго лице като евентуален автор на нарушението. В ЕФ е отразено, че нарушението е извършено в условията на повторност в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ серия К № 5617432.

Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от СРС доказателства.

За да потвърди ЕФ, районният съд е приел, че не са допуснати процесуални нарушения и е спазена процедурата по издаването му, както и че от представените доказателства по делото се установяват по безспорен начин фактите от обективната страна на нарушението, за което на лицето е наложено предвиденото в закона наказание.

Правните изводи на районния съд са съобразени с доказателствата по делото и приложимите нормативни разпоредби. Съдът е изпълнил задълженията си по чл. 13, ал. 1; чл. 14, ал. 1 и чл. 107, ал. 2 от НПК за пълно и обективно изследване на всички обстоятелства по релевирания спор като е събрал относимите за тях доказателства; надлежно е обсъдил и анализирал фактите от значение за спорното право и е извел обосновани изводи, които се възприемат изцяло. Поддържаното в касационната жалба оплаквания, съставляващи касационни основания по чл. 348, ал. 1, т.1 и т. 2 от НПК, са неоснователни.

Електронният фиш съдържа предвидените от закона реквизити, като на констатираното превишение на скоростта, обратно на твърдяното в жалбата, е дадена правилната правна квалификация. В случая е налице нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство, като в електронния фиш са описани всички негови съставомерни признаци. Разпоредбата на чл.21, ал.1 от ЗДвП съдържа забрана за водача на пътно превозно средство при избиране скоростта на движение да превишава определените стойности на скоростта в км/час, които за пътно превозно средство от категория "В" за населеното място са 50 км/час. В ЕФ се съдържа изрично отбелязване, че нарушението е извършено в условията на повторност в едногодишен срок от влизане в сила на ЕФ, издаден за идентично нарушение. Съгласно разпоредбата на чл.182, ал.4, вр. ал. 1, т. 3 от ЗДвП, когато нарушението по ал. 1, т. 1 - 5, ал. 2 и ал. 3, т. 1 - 5 е повторно, наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер.

В случая ангажирането на отговорността е с оглед правната квалификация на чл.182, ал.4 от ЗДвП, регламентираща деянията при условията на повторност, както и е налице привръзка на тази правна норма с конкретната нарушена такава- чл.182, ал.1, т.3 от ЗДвП относно превишение на скоростта от 21 до 30 km/h .

Видно от приложената справка за водача Д. С. от ОПП – СДВР и съответен ЕФ, обосноваващото повторността нарушение е установено с ЕФ серия К, № 5617432, влязъл в сила на 15.07.2022г., с който жалбоподателката е наказана с глоба в размер на 70 лева за превишение на скоростта при управление на автомобил в хипотезата на чл.182, ал.1,т.3 от ЗДвП. Посоченият ЕФ К/5617432 е надлежно описан в настоящия оспорван ЕФ, както и жалбоподателката е била запозната с вида на извършеното от нея преходно нарушение, видно от данните за връчването му, посочени в справката за водача.

В този смисъл, като е потвърдил издаденият ЕФ, районният съд е приложил правилно материалния закон.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Пред касационната инстанция е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение от ответника по касация,което е основателно с оглед изхода на спора. СДВР е представявана в производството пред АССГ от юрисконсулт, удостоверено от представеното по делото пълномощно. Размерът на възнаграждението следва да бъде определен при спазване разпоредбата на чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ. Съгласно чл. 37, ал. 1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно с вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение

на НБПП. За защита по дела по ЗАНН, съгласно чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, се предвижда възнаграждение от 80 лв. до 120 лв. Настоящият състав, като съобрази, че делото не е с фактическа и правна сложност, изискващи специални процесуални усилия по поддържане на обвинителната теза в съдебно заседание и предвид искането за определяне на възнаграждение в минимален размер, приема, че възнаграждението за юрисконсулт следва да бъде определено в размер от 80 (осемдесет) лева пред настоящата съдебна инстанция.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, VII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2251 от 14.05.2023г. по НАХД № 1683/2023г. на Софийски районен съд, НО, 93-ти състав.

ОСЪЖДА Д. Ф. С. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи разноски по делото- юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.